

1893-07-20

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Mindt

Archive:
Mappe 27 nr. 6a-c

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Mindt. 20 juli 1893.

Hans Joakim!

Det var isværlig pænt af dig at skrive,
i den angest og sø efter din Understøttelse,
om Jer. Nio. Kat. jeg søgte at gengælde
dig, skønt jeg ikke har nogen Ra.

Sind du Tak for din gode Villie til
at hjælpe Thoralf. Jeg tror det var

isværlig om du kunde og vilde gøre
en indtrængende men kærlig Møde
gør ham klar, at den Odselen med

Tid er en stor Ruin for ham, som
1 Menneche, som Møder og som Økonom,

og at isværlig skal stå til Reger
skab for den Tid isværlig vilde og

for de Møder isværlig for isværlig
Arbejde og Udvikling. At er at smide

2 det betruede Tændt Løst, som Gud kan
gøres at arbejde med og at forsøge.

Jeg tror at han vil respecten et alvorligt
Ord på en Mænd der forsøger alle med

et ro isværlig Eksempel som du gør.
Du kan dermed isværlig Møder som jeg

isværlig, du vilde Rantvang. til at
den Afslutning isværlig for at passe

på Øjeblikket. Men har jeg

3 Den Almindelighed nok til at tale med
Friedrich Thorsen, så er der dog den
Forskel, at jeg alligevel er optaget
af Kunst altså og dog søger at udvikle
mig. Men det synes mig, at hans Kunst
3 bliver på sin Døds, der i Trivsel med
Lige Døds.
Jeg vil betone, at han har været
meget i det med Charlottenborg id,
og har vist hithertil fortællt, at
han i sin Tid søger at tage det
i den for Næstligning, og han elskede
sine Fingre efter at se dem der.
Jeg tror også, at vilde han en
Sammensætning, hvilket på hans
at han vilde på et stort Ansvar der
og derfor anstrængte sig mere.
Men - jeg overbeholder om at den
ingen Sammenligning, selv om for ham
i Landet og andet, så jeg har ikke vilde
være blevet. Men det Renset og med
de had et gammelt Overfald, at
derom kan hans i Døds vil tale
x mere, selv kan en så anderledes
4 at man renter sig ganske anderledes
Remitter - og har det til at forlængere

Den af ham, med ham i flens
har mistet mig, og at man nok vilde
han have været, derom man sig at
han i Døds vilde det ad Alvorligt med
Kunst, så han satte noget ved på
et Tidspunkt, men så lang, men en
han den alene på sin Evner, for
ingen opfordre ham, da det er
betegnelsen for Træthed, og en
søger for ikke blot at han talent
findt talte i blanding, men også
alvorlige Kunstner, hvis Skidde
og i Døds. Søger gives en Tidspunkt
til, at det for sig for Træthed
og pænt. Jeg kan kun, som
sagt, at alle hans Venner
med den store Betegnelse på
hans Sammenligning Mød at indtæ
og på, og at den blev på ham
selv, om han skal gå fra alle
komme på det Punkt, hvor ingen
5 siges med ham mere. Han kan ikke
stige i Højden på Forholdene, -

5
M gör han alltid, - men det är
högflygta, så han vill en snäll ande
här stället med alla andra, och som
hans har utrop rörelse god, så om
gäldet M om att berätta Lyfzig heder.
Og Gud lagge sig i detta Ord: Månen
Jag & jag mötte för en till Hjertat
som en kärlik alvorlig manens
Röst, der vel ydmygar men för att
opryjva. Og Jah kan den för
den i det M!

Jag tänkte han varit en strax. Men
Jag har haft liggande en hel Rätt
inop rattelig nödvändige. Buren, och M
gör såsom mig och som Thorolf, at
Jag kan inte komma till det arbyde,
jag skulle villet mest för en jag skulle
passa på - eller förstör att pass
på. Öfverbliben, men jag ogro för
her er en mig Uro og all i Huset
lagge Beslag på mig, Underhå-
ning, Underhåldning, Krovart-
företning, Transporter og Kom-
pensationer - all den Rättning -

II

sand Familie fester og Jubilder og
allensidigt, tilkædet sig ikke forholdet
nå kunnskab, som sig bærer - og
at har sin Rod her sig har sin rødder
an Thorvald i, at vi ikke er omdannet
til at betragte det Staged som noget
vi sætter til at indfinde men som
en privat Ting vi synder med, og
som derfor må sættes til Præfekt
alvorlig gennem Hensyn.
Jeg fastholder ham endvidere i god.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 68

Så er den endvidere altid, så snart man
har Næstenen Gæld at betale af med
Billeder som endvidere nok kan gøres
en så fortræffelig, så man fristes til at
opgive det hele. - Men gå og din rødder
en Båd i flere Månder, det er dog
for gæld. Jeg kan se Tiden og Lidsiden
at se Revolveren men jeg er aldrig ledig
- har tvært om haft på Morgen
til Aften - - men mere!! - -

Furledet har jeg dog godt lidt -
malt adskillige Skisser, og de Figur-
stridder og komponerer stadig.
De Motiver jeg har betrukket af Skage
falder på et skide lidt til end foruden

de har medt sig selv, og da Man
og alder færdig, Billeder sikk
for mit indre Øje, har jeg ment
at bære grise din, der kom, og
jamen det lidt i ingen Række
siden
Jeg er sikker: Sag med Maria
Billeder, som jeg gerne gad
gør på den Måde, hvid: Røde
i en Komposition, men i en i Måden
den anden, og det er godtgængt i
Runde blev omgivet. Engen i
Marre Kule bygger to -
Se jeg i Merrem Tjenerind, mig
skilte - o.s.v. Her er god glæde
nu Hovderne og temmelig bidpro-
pt Symmetri i Fuglsene. Tiden
med Tid har jeg ligesom hvid Liden
- Kom og Billedet ender selv
meds blev temmelig traditionelt
- i en yderste Form, men jeg tror
derfor, at den blev dog omgivet
fjeld og fortalt.
Overhovedt skal de en hel Revol-
ution i mig i det andet Nr. Jeg er
færdig med Rationalismen, og
kæmper til ganske anderledes at
jammen endes mit Hof og her
Trang til det og de enkelte Rø-
hed, som jeg ikke havde tilladt
mig. Jeg siger ikke, at jeg er den
men det er ligesom jeg, med ad, hvor
herunderlig Forskydning end gøres
dermed for hvid Skid.
Til Ophæng - her i den maler
Ergodiske Hoved, men den Måde
jeg her, der er dybt, ved, giver mig
Byggen, jeg kan næsten ikke hende,
hvid i maler hende. Men Komposi-
tion kan i det samme lykke på.
Ludvig maler jeg et Billede
hvidt Nam jeg ikke ved anden
men som to små især. Røde
nå, her med en Andet, mig på
Landskabet der god Røde mig
det. De bliver til to små Røde
prodis Kastade på en anden
Verden, som kaster sig Skjæpper

I det mildt glødende Aften skær
 her over en grønklædt jord
 med mange små Blomster på
 gule Træer sidde, og står
 to Kvinder i sine faldne Blad-
 løv - den ene sidder og syer til
 en Lids, den anden lytter stille
 der til. De opfylder sig i
 den Thymian, som er glimrende
 Modet til dem, og på til sidst
 en samlet frodig bred storm
 og den mild og fredelige Rand
 i den.
 Forskellige landskabelige Ting
 som på op i Gang, og grønt.
 Eng kappeler her på op i Gang
 Skiduefler og halve aurene
 på den - godt man vil blive
 dygtig - Billedet med myldrende
 Blomster grupper.
 Havet! Ah! - hvem der kender
 en M. Vi var en hel Tour med
 Johannes Røge og en Datter på Refus,

Her i det gamle
 Skov på den gamle
 og den gamle
 og den gamle

III

- at hvor du var dygtig at en Mand i en
lidt ligesom kunde j' indvænne du, men minde
der j' betænke derefter, som i den hele
efter at se en lille bitte Læse, men
den går i den franske - der er nok
at.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 6 C

Der hævende varmt i Maleriet
at M. var Lidet at arbejde der,
men i hard Ting der skulde være
færdig, som usædvanlig der, i Kædet
i alle slægt og al.

Ellen har været dybt, i har
haft en del Lærlighed, men er der
på Retour, og i Litter. Børnen
har haft Skolekøkken og Alfane
er meget forpint og bliver overalt
slægt, og derfor har i haft
en Burgund Tarmkater med
humle, Stak Sæker og Tiber
blandt om Sammen så i har dødt
5 Lyg pløjers. Men nu tre år
litter.

Vid 7 at Tris Kameover & has n!

Siet uoh! O, M u kan megel inget
by, kan parer kos on. Haa u min
Elev! O, kan u nu indohelij Elev.

Kun forstår iij fortællende iij på Rind
 gør gauden uendelige Ting; men
 hun fortæller iij alt for godt det jo -
 Kristhok g raffineret som hun er -
 g højet apparet. Ellen gauden soid.
 Tek Maltke er her og, g i en mege
 fads for hendes. Men, g i en bedrøvet
 gule at hun er alvorlig moden Kriste
 Rind, blandt n. g i en mege
 M afte mege alvorligt, men g alen
 styrker en mere.
 Men på hinanden afvigende Typer
 Tek Maltke g Tek Hannevorn kan
 alle tænke! Men M gør dy godt.
 Men her er ande flinke Fald, g høiet
 At lere er dy garm at vad Mennet
 alle flen at kend, som er slutter os
 me Mennet til - alle d til en eller sig.
 Lis har og en grumme travet -
 hvor j dy af hvidt Mjete under
 hend en fere - en Madferie -
 ved Hant ier - pedlig g rolig.
 Tek Thora Ronslaustien Hansen, som
 mer på Middelst ad Runtall, skal
 den beres i Lige ter; gauden Tek R.
 har vad her; dy i en Rindering.
 Hun er en mege elskende iij gauden
 den.

- 20 -
 - 21 -
 - 22 -
 - 23 -
 - 24 -
 - 25 -
 - 26 -
 - 27 -
 - 28 -
 - 29 -
 - 30 -
 - 31 -
 - 32 -
 - 33 -
 - 34 -
 - 35 -
 - 36 -
 - 37 -
 - 38 -
 - 39 -
 - 40 -
 - 41 -
 - 42 -
 - 43 -
 - 44 -
 - 45 -
 - 46 -
 - 47 -
 - 48 -
 - 49 -
 - 50 -
 - 51 -
 - 52 -
 - 53 -
 - 54 -
 - 55 -
 - 56 -
 - 57 -
 - 58 -
 - 59 -
 - 60 -
 - 61 -
 - 62 -
 - 63 -
 - 64 -
 - 65 -
 - 66 -
 - 67 -
 - 68 -
 - 69 -
 - 70 -
 - 71 -
 - 72 -
 - 73 -
 - 74 -
 - 75 -
 - 76 -
 - 77 -
 - 78 -
 - 79 -
 - 80 -
 - 81 -
 - 82 -
 - 83 -
 - 84 -
 - 85 -
 - 86 -
 - 87 -
 - 88 -
 - 89 -
 - 90 -
 - 91 -
 - 92 -
 - 93 -
 - 94 -
 - 95 -
 - 96 -
 - 97 -
 - 98 -
 - 99 -
 - 100 -